

sfinți. Se spune într-un tropar: „Bucură-te, ceea ce ești dumnezeu, după Dumnezeu și a doua după Sfânta Treime!”

Cine e a doua după Sfânta Treime [în cinstire]? Cine e aceasta care e dumnezeu? E Preasfânta noastră, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Sfânta Treime e cea dintâi, Preasfânta, a doua. Acest loc aparte îl are „ceea ce e mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără

de asemănare decât Serafimii”, Maica noastră, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu.

S-avem binecuvântarea Preasfintei noastre! Le-o doresc asta tuturor. Sunt foarte bucuroși pentru Preasfânta noastră.

Sursa: **Sfântul Porfirie Kavsokaliivitul**, Cuvinte despre viața duhovnicească, Editura Sophia, 2010

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 7 septembrie	18:00	Vecernia și Litia
Marți 8 septembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Nașterea Maicii Domnului
Sâmbătă 12 septembrie	18:00	Vecernia
Duminică 13 septembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Galateni 6, 11-18; Ev. Ioan 3, 13-17; glas 5, voscr. 3 → Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci; → Înainte-prăznuirea Înălțării Sfintei Cruci;
	18:00	Vecernia și Litia → Înălțarea Sfintei Cruci

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

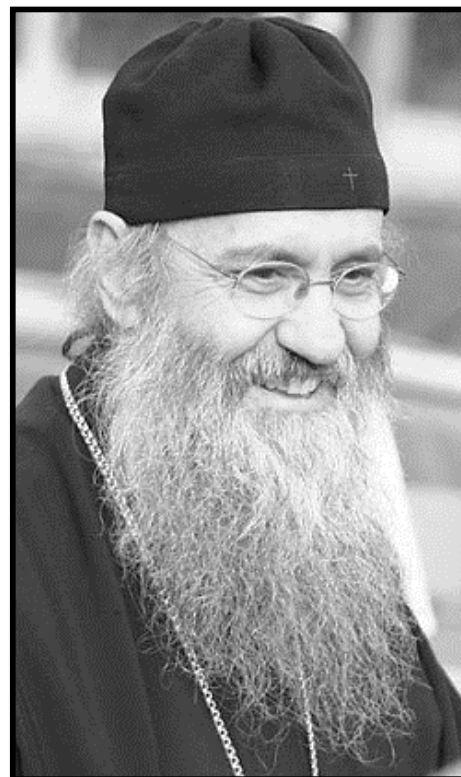

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Maica Domnului este supărată pe toți aceia care nu-i cer niciodată nimic.” – Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 354 / 6 septembrie 2020

MITROPOLITUL
HIEROTHEOS VLACHOS

BUCURIA FĂRĂ DURERE ESTE SENTIMENTALĂ

Nașterea Maicii Domnului, așa cum vedem și în icoana praznicului, amintește de nașterea fiecărui om, pentru că fiecare om este zămislit prin lucrarea lui Dumnezeu din materialul genetic al părinților lui. Zămislirea, purtarea în pânțe și nașterea omului se săvârșesc în chip minunat și sunt cu adevărat o taină.

Această realitate se repetă iar și iar în istoria omenirii și de fiecare dată așteptăm ca prin nașterea unui copil să se arate voia lui Dumnezeu, să Se slăvească Dumnezeu prin el și, în cele din urmă, fiecare om să-și împlinească menirea sa, care este îndumnezeirea.

Totodată, prin praznicul Nașterii Maicii Domnului le cinstim și pe femeile care, în pofida

durerilor pe care le încearcă, primesc toate câte țin de zămislirea, purtarea în pânțe și nașterea unui copil și astfel devin mame care transmit viața.

Însă la nașterea Maicii Domnului bucuria a fost legată și de durere, de durerea dinaintea nașterii, pricinuită de faptul că părinții ei erau neroditori, că maica sa era stearpă și se ruga ca Dumnezeu să îi dăruiască prunc. Nașterea s-a săvârșit în dureri din pricina căderii Evei, iar creșterea copilului a adus cu sine greutățile legate de jertfa neconținută a părinților. Nașterea Maicii Domnului este deci un eveniment de bucurie, însă această bucurie este împletită cu durerea. Nu există bucurie fără durere și nici durere fără bucurie. Bucuria fără durere este sentimentală, trecătoare, iar durerea fără bucurie este deznădejde, disperare. Acest lucru ne dă prilejul să vedem legătura dintre bucurie și durere, care este prezentă în mod evident și în fiecare naștere duhovnicească și psihologică a omului.

Nașterea duhovnicească se petrece prin Taina Botezului, care este cu adevărat o bucurie, întrucât omul intră în Biserică, devine mădular al ei, devine, în fapt, mădular al Trupului lui Hristos. Omul renaște duhovnicește,

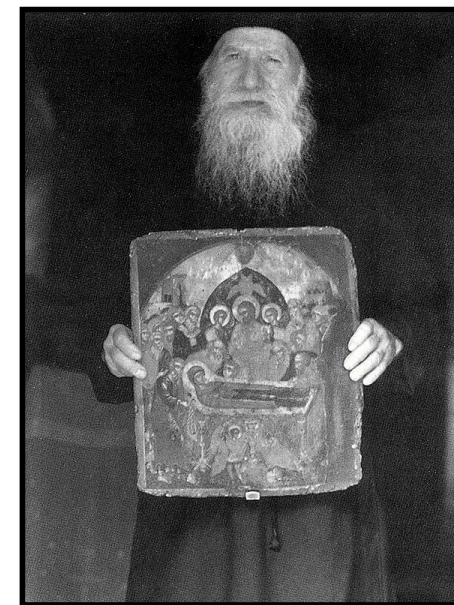
dobândește însușiri mai presus de cele biologice, dobândește o altă familie, o rudenie duhovnicească, un alt mod de viață. Înrudirea între oameni nu mai este determinată de pânțele maicii ori de sânge, ci de pânțele Bisericii și de Trupul și Sângele lui Hristos.

Însă această bucurie este legată și de durerea nașterii duhovnicești, de strădania dureroasă a celui botezat de a rămâne mădular adevărat al Bisericii, al Trupului lui Hristos, și de a se hrăni cu Trupul și Sângele Lui. În Biserica primară, în care oamenii erau botezați la o vârstă matură, botezul era precedat de durerea ascezei, a pocăinței, a lepădării de diavol și de toate lucrările lui, după care urma primirea în Trupul lui Hristos. Pe lângă aceasta, acum, ca și atunci, botezul este urmat de o luptă neîncetată pentru a păzi poruncile lui Dumnezeu, pentru a trăi în chip real și adevărat în Biserică, în înțelesul ei de viață ascetică și mistică. Pentru că, așa cum învață Sfântul Grigorie Palama, dacă omul se naște, dar nu ajunge la maturitate prin viețuirea în Biserică, nu va moșteni bunătățile veșnice, întocmai cum orice om care nu devine matur viețuind în familie, nu se va face moștenitor al averii părintești.

Legătura dintre bucurie și durere o întâlnim și în așa-numita naștere psihologică. Pe măsură ce omul crește biologic și își definește relațiile cu mediul, va trebui să se rupă de relațiile anterioare și să lege altele noi, să facă față despărțirii de cei pe care îi iubește și să se adapteze la noile relații. Acest lucru se petrece când omul trece din pânțele mamei sale în mediul familial, din familie în școală, de la copilărie la adolescență, iar de acolo, la vârsta matură, când intră în mediul extrem de competitiv al societății. Fiecare „întărcare” - biologică, socială, psihologică presupune o despărțire, dar are în ea și o bucurie, deoarece constituie o trecere la un alt mod de existență. În felul acesta omul se maturizează psihologic.

Împletirea bucuriei cu durerea o vedem și la trecerea sufletului din acest mod de existență la un altul, în care sufletul va trăi fără trup, va pregusta bunătățile cele veșnice și va aștepta învierea trupurilor.

Sursa: **Ierotheos mitropolit al Nafaktosului**, *Praznicele Maicii Domnului. O perspectiva istorică și teologică*, Editura Bonifaciu, 2019

SFÂNTUL PORFIRIE KAVSOKALIVITUL

1906 – 1991

BISERICA NOASTRĂ MULT O
CINSTEȘTE PE PREASFÂNTA

Tare o mai iubesc eu pe Preasfânta! De mic copil, pe când eram în Sfântul Munte, mult o mai cinsteam! Aveam o iconiță a Preasfintei sub pernă, o sărutam dimineața și seara. Cu ea trăiam, la ea alergam, orice mi s-ar fi întâmplat. Ce să vă spun.. [Mi-era] mai mult decât o mamă; nu voiam nimic altceva, le-aveam pe toate. Biserica noastră mult o cinstește pe Preasfânta! O cinstește și o laudă mai mult decât pe toți ceilalți